

Grupa VI

Temat tygodnia: O wiosennych świątach każdy z nas pamięta.

02.04.2021r.

Temat dnia: Świąteczne życzenia.

Dzisiaj jest już nasze ostatnie spotkanie przed świątami. Chciałybyśmy złożyć Wam wszystkim oraz Waszym Rodzicom życzenia świąteczne.

W naszym często zabieganym świecie, święta są często jedyną okazją, aby po prostu być ze sobą. Życzymy Wam radości z bycia razem. Smacznego święconki, bogatego zajęczka, obfitego dyngusa oraz tradycyjnie – zdrowych i spokojnych Świąt Wielkanocnych.

Ćwiczenia dla wszystkich dzieci:

1. „Ciepło – zimno” – zabawa integracyjna.

Dziecko zamyka oczy lub wychodzi z pokoju. Rodzic chowa w pokoju zajęczka, kurczaczka lub kolorowe jajko. Dziecko staje przy drzwiach i powoli porusza się po pokoju. Gdy jest daleko od schowanego przedmiotu, Rodzic mówi: Zimno. Gdy się zbliża, mówi: Ciepłej. Gdy jest blisko, mówi: Ciepło. Gdy jest tuż, tuż, mówi: Gorąco. Dziecko zatrzymuje się, rozglądają wokół siebie. Jeżeli znajdzie schowaną rzecz otrzymuje brawa. Następuje zamiana ról.

2. „Kic, kic” – zabawa integracyjna.

Dziecko i Rodzic siedzą na podłodze zwróceniem do siebie plecami. Dziecko wykonuje kilka podskoków obunóż. Pyta się: Ile razy skoczył zajaczek? Rodzic podaje liczbę. Gdy zgadnie, role się odwracają – teraz Rodzic jest zajaczką, który skacze. Zabawa toczy się dalej.

3. „Jajko na łyżce” – Potrzebne będzie jajko ugotowane na twardo lub jajko drewniane oraz łyżka.

Dziecko i Rodzic ustawiają się naprzeciw siebie.

Dziecko trzyma w rękach dużą łyżkę, a na niej ugotowane na twardo jajko. Jego zadaniem jest przejść do Rodzica naprzeciwko w taki sposób, aby nie zrzucić jajka z łyżki. Dziecko po dojściu do Rodzica oddaje mu łyżkę z jajkiem i ustawia się naprzeciwko. Teraz Rodzic wykonuje zadanie w ten sam sposób.

Materiał dla 3 latków: Natalia R., Stanisław G., Amelka P., Igor S., Franciszek W., Franciszek Ś.

1. „Życzę Ci...” – zabawa dydaktyczna, integracyjna.

Potrzebne będą kartki wielkanocne z życzeniami.

Rodzic trzyma w ręku kilka kartek wielkanocnych. Czyta zamieszczone na nich życzenia. Dziecko powtarza za Rodzicem, czego ludzie życzą sobie wzajemnie na święta, dzieląc się jajkiem: dużo zdrowia, radości, pogody ducha, smacznego jajka, mokrego lanego poniedziałku.

Dziecko z Rodzicem tworzą parę. Stają plecami do siebie. Gdy Rodzic mówi: zdrowie, dziecko podaje prawą dłoń i mówi: Życzę ci dużo zdrowia.

Następne słowa Rodzica to: radość, jajko, szczęście, lany poniedziałek. Dziecko podaje prawą dłoń i składa odpowiednie życzenia (podobnie jak po usłyszeniu hasła zdrowie).

2. Zajęcia wyrównawcze i rozwijające.

Rodzic zachęca dziecko do wyrazistego wymawiania łamańców językowych:

Kra krę mija.

Lis ma norę.

Stół z powyłamowanymi nogami.

Król Karol kupił królowej Karolinie korale koloru koralowego.

Ząb – zupa zębowa, dąb – zupa dębowa.

Materiał dla 4 latków: Józio B., Jaś B., Amelia Ch., Filipek Sz., Julian T., Jagoda W., Kalina W., Róża W.

1. „Kartki dla rodziny” – praca plastyczna z wykorzystaniem kólek, tworzenie kartek dla rodziny.

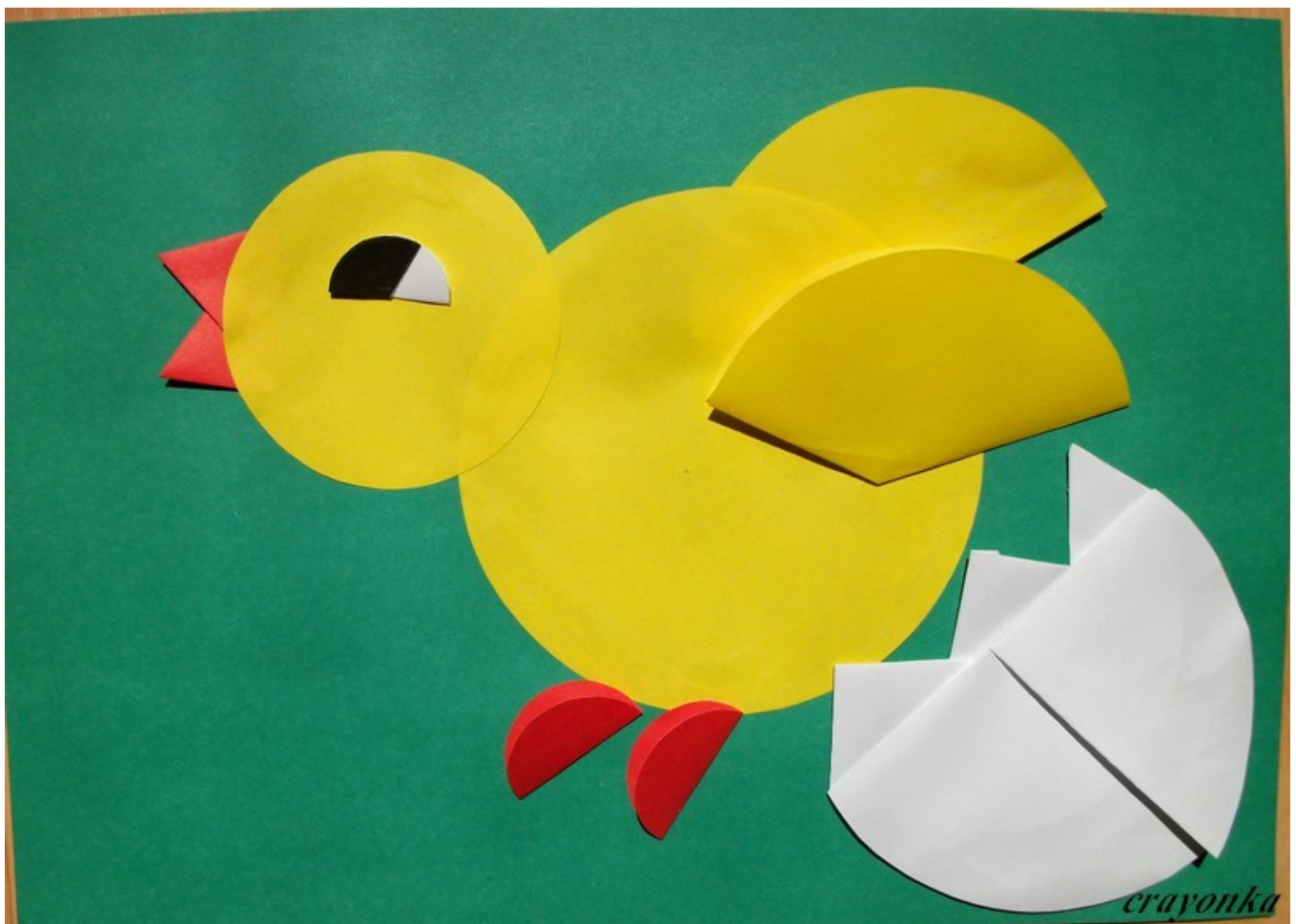
Dzieci na kolorowych kartkach odrysowują małe talerzyki, nakrętki (kółka różnej wielkości).

Do wykonania pracy potrzebne będą:

- 1 żółte kółko 8 cm średnica,
- 3 żółte kółka 5 cm średnica,
- 1 białe kółko 8 cm średnica,
- 4 białe kółeczka 2 cm średnica,
- 4 czerwone lub pomarańczowe 2 cm średnica,
- 1 czarne kółeczko 2 cm średnica.

Wycinają je i nacinają w jednym miejscu (promień koła). Zginają skrzydełka kurczaczka, elementy jajka, dziobek i oczko.

Jeżeli nie macie czerwonej i czarnej kartki można dorysować nóżki, dzioby i oczy. Chętne dzieci w środku kartki piszą WESOŁYCH ŚWIĄT.

Materiał dla 5 i 6 latków: Helenka K., Kuba L., Kuba K., Andrzej S., Sasza C., Ignacy Ch., Kacper K., Ola L., Eryk P., Tymoteusz Ś., Dawid Ch., Iga Cz.

1. Kto przysłał nam kartki świąteczne – zabawa dydaktyczna.

Słuchanie fragmentów opowiadania Hanny Łochockiej „Ptaszek z torby wypuszczony śle życzenia w różne strony.”

Elemelek, jak to wiecie, ciągle kręci się po świecie. Miesiąc na wsi spędził teraz, więc do miasta się wybiera. Skacze wróbel po ulicach, aż tu nagle nawałnica: mroźny wiatr napędził chmury, tuman się zakłębił bury. Dokądś by się schronić trzeba! Domek mały i czerwony jest do ściany przyczepiony. Z boku wejście, nad nim daszek. Gdy przycupnie pod nim ptaszek, to ten daszek go osłania od wilgoci i dmuchania.

- Co też tam być w środku może? Jeśli w szparę głowę włożę, to zobaczę wszystko z bliska. Chociaż krawędź trochę śliska, Elemelek się przechylił i... i właśnie w owej chwili coś od tyłu go trąciło. Białe, sztywne - cóż to było? Elemelek w okamgnieniu wpadł ku swemu przerażeniu w straszną ciemność. Płachta jakaś obsunęła się na ptaka, a dziób ostry czy też rożek w bok go kłuje. Coraz gorzej!

- Chyba ja umarłem sobie i już leżę w ptasim grobie? Śmiechy słysząc dookoła.

- W ptasim grobie? - ktoś zawoła. - Skąd się wzięłeś? Co ty pleciesz? W zwykłej skrzynce siedzisz przecież.

- Więc to skrzynka jest pocztowa? Żem się też nie zorientowałem! Coś mnie kłuje? Oczywiście, bo tu leży list przy liście. I list wepchnął mnie do środka. To dopiero los mnie spotkał. Ach, nie kłujcie choć przez chwilę!

Ale skąd was jest aż tyle?

- Jakżebym was chciał zobaczyć! - wróbel rzekł.

- Lecz cóż to znaczy? Domek trzęsie się w posadach? Dziura w skrzynce? Rety, spadam! Pewnie dziś trzęsienie ziemi. Ciemno, ciasno, duszno, źle mi! - To więzienie - bieda nowa!

- Ej, nie, torba to pocztowa - szepczą listy. - Skrzydłem nie trzep, znajdziesz jeszcze tu powietrze. Zaraz się ściśniemy w rzędzie i dla ptaszka miejsce będzie.

Szczęściem poczta była blisko, więc niedługo trwało wszystko. Już opróżnia pan listonosz torbę szczelnie wypełnioną: wysypuje listy, karty... Pośród listów - chyba żarty? - wróbel mały, szary, żywy, zmiętoszony, lecz prawdziwy! A na piórkach, blisko głowy, barwny znaczek ma pocztowy; czy od listu się odlepił, czy umyślnie ktoś przyczepił? Urzędniczka, jedna, druga ze zdziwieniem rzęsa mruga.

- Ptaka pocztą się nadaje? Nie, doprawdy, coś jak z bajek. I prawdziwy na nim znaczek!

Wróbel cieszy się i skacze:

- Jak to dobrze, ludzie mili, żeście mnie wyswobodzili! Chyba głos mój rozumiecie, bo wyraźnie ćwierkam przecież, że ja także, jak te listy, dziś życzenia składam wszystkim. Chciałbym też, by poczta cała wszystkim dzieciom rozesłała aż na cztery światy strony pozdrowienia i ukłony od wróbelków. Niech wieść leci, że wróbelek lubi dzieci i usłyszałby z radością, że je lubi - z wzajemnością...

2. Rozmowa na temat opowiadania. Przykładowe pytania:

- Kto już przysłał nam kartki świąteczne?
- Gdzie ukrył się przed burzą wróbelek Elemelek?
- Gdzie dostał się ze skrzynki pocztowej?
- Dokąd listonosz zaniósł wróbelka z listami?
- Komu wróbelek chciał złożyć życzenia?

3. Adresowanie koperty.

Rodzicu pokaż dziecku, z której strony koperty należy zamieścić dokładny adres.

Żeby list dotarł do adresata, na kopercie muszą znajdować się ważne informacje, czyli imię i nazwisko osoby, do której wysyłamy list czy kartkę, adres zamieszkania, czyli nazwa ulicy i miejscowości, a także kod pocztowy, czyli pocztowy numer adresowy. Na odwrocie koperty powinny znajdować się informacje o nadawcy.

4. Wykonajcie polecenia z Kart Pracy.

Doskonalenie czytania w zakresie poznanych liter oraz posługiwanie się liczebnikami porządkowymi. (K.P. 4 s. 10 – 11).